

УДК 811.111'42'276.6

DOI <https://doi.org/10.32782/tps2663-4880/2026.46.1.19>**ДІЛОВА, АКАДЕМІЧНА ТА НАУКОВА АНГЛОМОВНА КОМУНІКАЦІЯ:
ДИСКУРСИВНІ СТРАТЕГІЇ ТА ЖАНРОВІ ОСОБЛИВОСТІ****BUSINESS, ACADEMIC AND SCIENTIFIC ENGLISH-LANGUAGE
COMMUNICATION: DISCURSIVE STRATEGIES AND GENRE
CHARACTERISTICS****Кобзєва О.О.,***orcid.org/0000-0003-1909-9808**кандидат філологічних наук, доцент,**старший викладач кафедри іноземної філології**Комунального закладу «Харківська гуманітарно-педагогічна академія» Харківської обласної ради*

У статті досліджуються дискурсивні стратегії та жанрові особливості ділової, академічної та наукової комунікації сучасною англійською мовою в контексті їхнього функціонування як різновидів інституційного дискурсу. Актуальність дослідження зумовлена стрімким розширенням ролі англійської мови як мови міжнародного ділового, академічного та наукового обміну, а також потребою у системному описі тих лінгвістичних і дискурсивних механізмів, які забезпечують ефективну комунікацію у кожній із зазначених сфер. Об'єктом дослідження є три типи інституційного англомовного дискурсу, предметом – їхні жанрові системи та характерні стратегії побудови тексту. Методологічну основу становлять жанровий аналіз, дискурс-аналіз і функціональна лінгвістика. Встановлено, що кожен із досліджуваних типів дискурсу характеризується специфічним набором жанрів, лексико-граматичних маркерів і прагматичних стратегій: діловий дискурс орієнтований на стратегії переконання та ввічливості, що реалізуються через систему мовних кліше, модальні конструкції та апеляції до вигоди адресата; академічний – на аргументацію, хеджинг і метадискурсивне структурування тексту; науковий – на об'єктивізацію, номіналізацію і пасивізацію як граматичні засоби досягнення безособового викладу та максимальної термінологічної щільності. Порівняльний аналіз виявляє як спільні риси трьох типів дискурсу (формальний реєстр, стандартизованість жанрів, висока інформаційна щільність, перевага номінативних конструкцій), так і суттєві відмінності у тональності, ступені конвенціалізації, характері адресованості та ролі інтертекстуальності. Особливу увагу приділено стратегії хеджингу, яка функціонує в усіх трьох типах дискурсу, проте виконує різну прагматичну роль залежно від інституційного контексту. Результати дослідження мають теоретичне значення для лінгвістики германських мов та прикладне – для навчання фахової і наукової англійської мови у закладах вищої освіти. Перспективи подальших розвідок пов'язані з корпусним аналізом автентичних текстів і дослідженням міжкультурного виміру зазначених типів дискурсу.

Ключові слова: англомовний дискурс, жанровий аналіз, дискурсивні стратегії, ділова комунікація, академічна комунікація, наукова комунікація, функціональна лінгвістика, інституційний дискурс.

The article investigates discursive strategies and genre characteristics of business, academic, and scientific communication in contemporary English, examining them as distinct varieties of institutional discourse. The relevance of the study is determined by the rapid expansion of English as the language of international business, academic, and scholarly exchange, as well as by the need for a systematic description of the linguistic and discursive mechanisms that underpin effective communication in each of these domains. The study focuses on three types of institutional discourse, analysing their genre systems and text-building strategies. The methodological framework draws on genre analysis, discourse analysis, and functional linguistics. The findings demonstrate that each discourse type is characterised by a distinct set of genres, lexico-grammatical markers, and pragmatic strategies: business discourse foregrounds persuasion and politeness strategies, realised through fixed formulaic expressions, modal constructions, and appeals to the addressee's interests; academic discourse relies on argumentation, hedging, and metadiscursive text organisation; scientific discourse employs objectivisation, nominalisation, and passivisation as grammatical means of achieving an impersonal presentation style and maximum terminological density. A comparative analysis reveals both shared features of the three discourse types – formal register, genre standardisation, high informational density, and a preference for nominal constructions – and significant differences in tone, degree of conventionalisation, character of audience orientation, and the role of intertextuality. The results of the study carry theoretical implications for Germanic linguistics and practical relevance for teaching professional and academic English in higher education institutions. Further research directions include corpus-based analysis of authentic texts, cross-cultural investigation of the identified discourse types, and examination of genre transformations in the context of digitalisation.

Key words: English discourse, genre analysis, discursive strategies, business communication, academic communication, scientific communication, functional linguistics, institutional discourse.

Постановка проблеми. Глобалізація академічного та ділового середовища зумовлює стрімке зростання ролі англійської мови як мови міжнародної комунікації одразу в трьох взаємопов'язаних, але принципово відмінних сферах:

бізнесі, університетській освіті та науково-дослідній діяльності. Англійська мова є фактичним стандартом міжнародної ділової кореспонденції, мовою академічного письма в університетах по всьому світу й мовою публікацій у провідних

наукових виданнях, індексованих у Scopus і Web of Science. Зростання кількості наукових публікацій англійською мовою є особливо показовим: за даними бібліометричного дослідження, протягом 40 років (1982–2022) корпус англомовних наукових публікацій зріс у рази, причому цей процес охоплює дедалі ширше коло незахідних дослідників [4, с. 2163].

Попри очевидну структурну спорідненість – усі три типи комунікації реалізуються у форматі інституційного дискурсу і послуговуються формальним реєстром – кожен із них має власну жанрову систему, специфічні дискурсивні стратегії та лексико-граматичні засоби вираження. Ці відмінності є не лише стилістичними, але й когнітивними: вони відображають різні комунікативні цілі, різні відносини між учасниками комунікації та різні інституційні контексти [5, с. 6].

Практичне значення проблеми визначається тим, що учасники сучасної мовної спільноти – освітяни, науковці, фахівці міжнародних компаній – нерідко змушені одночасно функціонувати у всіх трьох комунікативних просторах, перемикаючись між відповідними реєстрами, жанрами та стратегіями. Лінгвісти зазначають, що відсутність чіткого системного опису цих відмінностей ускладнює як теоретичне осмислення явища, так і практику навчання фаховій англійській мові [2, с. 214; 3, с. 163].

Аналіз останніх досліджень і публікацій.

Серед вітчизняних розвідок варто виокремити дослідження лексико-семантичних та жанрових особливостей офіційно-ділового дискурсу з погляду перекладознавства [1], де встановлено специфіку інституційних норм ділового тексту та способи їх відтворення. Зазначається, що ділова комунікація характеризується максимальною формалізованістю й уніфікованістю жанрів [1, с. 230]. Методичні підходи до навчання інституційного дискурсу розглянуто у дослідженні С. М. Дишлевої та ін. [2], де підкреслено важливість жанрової компетенції у підготовці фахівців з іноземної мови. О. Левчук детально описує лексико-семантичні ознаки офіційно-ділового стилю, акцентуючи його нормативний характер [3, с. 162–163].

Теоретичне підґрунтя дослідження формують праці провідних зарубіжних учених у галузі лінгвістики дискурсу, жанрознавства та функціональної граматики. Еволюцію наукового дискурсу як галузі досліджень відстежено у бібліометричній розвідці К. Хайленда та Ф. Цзяна [4], де показано, що інтерес до ділових та академічних дискурсів залишається стабільно високим,

а нові напрями – цифрова комунікація, відкритий доступ – набирають ваги [4, с. 2172]. Корпусно-орієнтований аналіз реєстрів і жанрів англійської мови представлений у праці Д. Байбера та С. Конрад [5], де на матеріалі великих корпусів описано лінгвістичні ознаки різних реєстрів і виявлено систематичні кореляції між ситуаційними характеристиками та лінгвістичними рисами тексту [5, с. 6].

Методологічну базу жанрового аналізу в контексті ЕАР і дискурс-аналізу узагальнено К. Хайлендом [7], який доводить, що жанр є не лише структурним шаблоном, а й соціальною дією: тексти відтворюють і легітимізують інституційні відносини, норми та цінності дисциплінарних спільнот [7, с. 720]. Становлення ESP як наукової дисципліни та зміни в тематичних пріоритетах дослідження фахової англійської мови детально відстежені у статті К. Хайленда та Ф. Цзяна [6]. Метадискурсивні стратегії та їхня еволюція описані в окремій праці цих же авторів [10]. Практичний вступ до дискурс-аналізу, включно з аналізом інституційних текстів, представлено у підручнику П. Кеннінга та Б. Волкера [8]. Жанрова система ESP у ширшому контексті висвітлена у фундаментальному довіднику Б. Палтриджа та С. Старфілд [9].

Водночас у вітчизняній германістиці комплексне порівняльне дослідження всіх трьох типів інституційного дискурсу – ділового, академічного та наукового – в їхній системній взаємодії залишається недостатньо розробленим, що й визначає актуальність пропонованої розвідки.

Виділення невирішених частин проблеми.

Незважаючи на значний дослідницький доробок у вивченні окремих різновидів фахового дискурсу, у лінгвістиці германських мов недостатньо висвітленими залишаються такі аспекти. По-перше, бракує системного порівняльного опису жанрових систем ділового, академічного та наукового дискурсу з урахуванням як спільних рис, так і їхніх принципових відмінностей. По-друге, відсутній комплексний аналіз закономірностей у розподілі дискурсивних стратегій залежно від типу інституційної комунікації. По-третє, недостатньо описані лексико-граматичні маркери, специфічні для кожного з типів дискурсу в їхній сукупності та порівнянні. Саме ці аспекти і становлять предмет пропонованої статті.

Мета та завдання статті. Метою статті є комплексний порівняльний аналіз дискурсивних стратегій і жанрових особливостей ділової, академічної та наукової англомовної комунікації. Для досягнення мети поставлено такі завдання:

(1) охарактеризувати жанрову систему кожного з трьох типів дискурсу; (2) виявити провідні дискурсивні стратегії та їхні лексико-граматичні репрезентації; (3) здійснити порівняльний аналіз за обраними критеріями; (4) узагальнити спільні та відмінні характеристики трьох типів комунікації.

Об'єктом дослідження є ділова, академічна та наукова англійська комунікація як різновиди інституційного дискурсу. Предметом – їхні жанрові системи та дискурсивні стратегії. Матеріалом слугували автентичні англійські тексти зазначених типів: зразки ділової кореспонденції та звітів, академічні есе та реферати, а також наукові статті з відкритого доступу. Методи дослідження: жанровий аналіз, дискурс-аналіз, функціонально-стилістичний аналіз.

Виклад основного матеріалу дослідження.

Поняття інституційного дискурсу охоплює всі форми мовної взаємодії, що відбуваються в межах соціальних інститутів і підпорядковуються їхнім нормам та цілям. Ділова, академічна та наукова комунікація є класичними прикладами інституційного дискурсу, однак кожна з них «обслуговує» різний інститут: корпоративно-комерційний, університетський та науково-дослідний відповідно. Вітчизняні дослідники підкреслюють, що «інституційний дискурс несе на собі відбиток нормативної заданості певних суспільних відносин та комунікацій» [2, с. 161].

Для аналізу цих типів дискурсу були обрані три взаємодоповнювальні підходи. Жанровий аналіз, теоретично осмислений у контексті EAP і дискурс-аналізу [7], дозволяє описати структуру і комунікативні цілі конкретних жанрів, виявивши їхні «ходи» (moves) і «кроки» (steps). Корпусна лінгвістика та реєстровий аналіз [5] надають інструментарій для опису того, як ситуаційні параметри зумовлюють лінгвістичну варіативність. Дискурс-аналіз зосереджується на стратегіях побудови тексту і управління взаємодією між учасниками комунікації [8, с. 14].

Діловий дискурс функціонує у сфері виробничих, комерційних і організаційних відносин. Його жанрова система охоплює: ділові листи та електронні повідомлення, звіти різних типів (progress report, feasibility report, annual report), аналітичні записки (memos), договори та угоди, а також усні жанри – ділові переговори, презентації та наради. Кожен із цих жанрів має усталену схему організації: мета → контекст → деталі → дія [9, с. 45]. Дослідники підкреслюють, що сучасний офіційно-діловий дискурс є «строго регламентованою сферою комунікації, що характеризується точні-

стю, формальністю та дотриманням інституційних норм» [1, с. 230].

Провідними дискурсивними стратегіями ділового дискурсу є стратегія ввічливості (politeness strategy), стратегія переконання (persuasion strategy) та стратегія структурування інформації. Стратегія ввічливості реалізується через систему мовних кліше, форм звертання та фатичних конструкцій: (*I hope this email finds you well; Please do not hesitate to contact us; Thank you for your prompt response*). Стратегія переконання передбачає використання модальних дієслів (would, could, should), умовних конструкцій та апеляцій до вигоди адресата: (*This solution would allow your company to...; The proposed approach offers significant advantages in terms of...*) [8, с. 68].

Стратегія структурування інформації забезпечується чіткою організацією тексту, нумерованими переліками, підзаголовками та графічними засобами виділення ключових відомостей. На лексичному рівні діловий дискурс характеризується вживанням фахової термінології (stakeholders, KPIs, ROI, deliverables, milestones), сталих виразів (as per our agreement, with reference to) і скорочень (ASAP, ETA, FYI). Синтаксис відзначається переважанням активного стану, коротких речень і паралельних конструкцій для забезпечення чіткості [5, с. 87]. Лексико-семантичні особливості текстів офіційно-ділового стилю детально описані у вітчизняних дослідженнях [3, с. 162–165].

Академічний дискурс реалізується в університетському середовищі і охоплює письмові жанри: академічне есе (argumentative essay, analytical essay), реферат (summary, literature review), анотацію, курсову та дипломну роботу, а також усні жанри – академічну дискусію та презентацію результатів навчальної роботи. Специфіка академічного дискурсу визначається орієнтацією на демонстрацію критичного мислення, засвоєних знань і вміння будувати аргументовану позицію [7, с. 719].

Ключовою стратегією академічного дискурсу є стратегія аргументації, яка реалізується через систему логічних зв'язків (therefore, consequently, however, nevertheless, in contrast), наведення доказів (for instance, as illustrated by, this is evidenced by) та апеляції до авторитетних джерел. Академічна аргументація передбачає чітку тезу (thesis statement), розгорнуту систему аргументів і обов'язкове врахування контраргументів із їхнім спростуванням.

Іншою важливою стратегією є хеджинг (hedging) – вираження ступеня впевненості автора через модальні дієслова (may, might,

could), прислівники (possibly, arguably, seemingly) та вставні конструкції (it can be argued that, there is evidence to suggest that, some scholars maintain that). Хеджинг виконує одразу кілька функцій: демонструє академічну скромність (epistemic humility), захищає автора від спростування і відображає реальну складність досліджуваних явищ [6, с. 21]. Характерною рисою академічного дискурсу є також метадискурсивність – явне маркування структури тексту за допомогою організаційних сигналів (*This essay will examine...; In the following section...; To conclude...*) [10, с. 420].

Лексика відзначається словами з Academic Word List, уникненням розмовних скорочень та перевагою формальних лексем над неформальними еквівалентами (demonstrate замість show, investigate замість look into, significant замість big). Підготовка фахівців до участі в академічній комунікації є важливим завданням університетської освіти [2, с. 220].

Науковий дискурс є найбільш конвенціалізованим типом інституційного дискурсу. Його жанрова система включає наукову статтю, структуровану за схемою IMRAD (Introduction – Methods – Results – Discussion), тези конференції, рецензію (peer review), грантову заявку та монографію. IMRAD є найпоширенішим форматом організації наукового знання в природничих і соціальних науках, хоча гуманітарні дисципліни нерідко використовують більш вільну структуру [9, с. 231].

Провідними дискурсивними стратегіями наукового дискурсу є об'єктивізація, номіналізація та пасивізація. Об'єктивізація передбачає усунення суб'єктивного авторського погляду: замість I found або We believe використовуються конструкції the findings suggest, the data indicate. Номіналізація (to analyse → analysis; to investigate → investigation; accurate → accuracy) є одним із найпотужніших засобів досягнення формального регістру і термінологічної щільності [5, с. 200]. Пасивний стан забезпечує безособовість викладу і підкреслює об'єктивність опису методів та результатів (samples were collected; the experiment was conducted; data were analysed).

Інструментальне значення має також стратегія встановлення дослідницької ніші (niche creation) за моделлю CARS: автор показує, що у відповідній галузі є прогалина знань (gap), яку заповнює його стаття – через фрази типу Previous studies have focused on X, however little is known about Y. Система цитування відповідно до обраного стилю (APA, MLA, Chicago) виконує функції верифікації тверджень, встановлення науко-

вого контексту та відтворюваності результатів. Ступінь термінологічної щільності в наукових текстах є найвищим серед усіх регістрів письмової мови [5, с. 200]. Сучасний науковий дискурс зазнає трансформацій в умовах відкритого доступу: з'являються нові жанри (науковий блог, відео-анотація), що породжують нові дискурсивні стратегії [4, с. 2172]. Корпусні дослідження цих змін становлять перспективний напрям сучасної германістики [11].

Зведений порівняльний аналіз трьох типів інституційного дискурсу дозволяє виявити як спільні риси, так і суттєві відмінності за ключовими критеріями (табл. 1).

Як видно з таблиці 1, усі три типи дискурсу об'єднує формальний регістр і наявність усталених жанрових конвенцій, проте між ними існують принципові відмінності за метою, адресатом, доміантними стратегіями та ступенем стандартизації. Спільною рисою є також висока інформаційна щільність тексту і перевага номінативних конструкцій над дієслівними [5, с. 342].

Відмінності найяскравіше виявляються у тональності та характері адресованості: діловий дискурс допускає відносно особистісне звернення до адресата (*Dear Mr. Smith, I would like to bring to your attention...*), тоді як науковий вимагає максимально безособового викладу. Академічний дискурс займає проміжне положення: він допускає певну суб'єктивність (особливо в гуманітарних науках), але водночас вимагає аргументованості та обов'язкових посилань на джерела [7, с. 719; 9, с. 102].

Особливого аналізу заслуговує стратегія хеджингу, яка присутня в усіх трьох типах дискурсу, але виконує різні функції залежно від контексту. Порівняльний аналіз функцій і типових мовних формул хеджингу наведено в таблиці 2.

Таблиця 2 унаочнює, що попри формальну схожість засобів вираження хеджингу, їхня прагматична функція суттєво відрізняється: у діловому дискурсі хеджинг слугує збереженню позитивного іміджу відправника й адресата; в академічному – демонстрації критичного осмислення джерел; у науковому – коректному обмеженню наукових претензій відповідно до наявних даних [6, с. 21].

Важливою є також відмінність у ролі інтертекстуальності: якщо в діловому дискурсі посилання на зовнішні джерела є факультативними і переважно внутрішнього характеру, то в академічному вони є нормою академічної доброчесності, а в науковому – критично необхідним елементом верифікації знань і позиціонування дослідження

Таблиця 1

Порівняльні характеристики ділового, академічного та наукового англомовного дискурсу

Критерій	Діловий дискурс	Академічний дискурс	Науковий дискурс
Адресат	Колеги, партнери, клієнти	Викладачі, академічна спільнота	Наукова спільнота, рецензенти
Мета	Переконання, інформування, координація дій	Демонстрація знань, критичне мислення	Презентація нових знань, верифікація результатів
Провідні жанри	Лист, звіт, меморандум, контракт, презентація	Есе, реферат, анотація, дискусія, дипломна робота	Стаття (IMRAD), тези, рецензія, грантова заявка
Ключові стратегії	Ввічливість, переконання, структурування	Аргументація, хеджинг, метадискурс	Об'єктивізація, номіналізація, пасивізація
Лексика	Фахова, клішована, формальна, аббревіатури	Академічна (AWL), аргументативна, формальна	Термінологічна, точна, нейтральна, щільна
Тональність	Формальна / нейтрально-ввічлива	Формальна / аналітично-критична	Строго формальна / безособова
Ступінь стандартизації	Високий (шаблони, корпоративні стандарти)	Середній (жанрові конвенції закладу)	Дуже високий (міжнародні стандарти, IMRAD)
Синтаксис	Короткі речення, активний стан, переліки	Складні речення, вставні конструкції	Пасивний стан, номінативні групи, гіпотаксис
Роль посилань	Мінімальна (внутрішня документація)	Обов'язкова (академічна добросовісність)	Критично важлива (верифікація знань)

Таблиця 2

Функції та мовні репрезентації стратегії хеджингу в трьох типах дискурсу

Тип дискурсу	Функція хеджингу	Типові мовні формули (приклади)
Діловий дискурс	Пом'якшення відмов і прохань	<i>We regret to inform you...; Would it be possible to...; I'm afraid we cannot...</i>
Академічний дискурс	Вираження ступеня впевненості автора	<i>It can be argued that...; There is evidence to suggest...; This may indicate...</i>
Науковий дискурс	Обмеження узагальнень і претензій	<i>The results suggest...; These findings appear to...; Further research is needed...</i>

в науковому просторі [9, с. 156]. З погляду синтаксичної організації діловий дискурс тяжіє до паратаксису (прості речення, переліки), академічний і науковий – до гіпотаксису, причому науковий вирізняється найвищою лексичною щільністю [5, с. 215]. Корпусно-лінгвістичний аналіз дискурсивних практик розширює можливості дослідження в цьому напрямі [11].

Висновки. Проведений аналіз дозволяє зробити такі узагальнення. По-перше, ділова, академічна та наукова англомова комунікація є окремими типами інституційного дискурсу, кожен із яких характеризується специфічною жанровою системою, доміантними дискурсивними стратегіями і лексико-граматичними маркерами. Між ними немає жорстких кордонів – вони взаємодіють і взаємопроникають, – але їхні нормативні системи є достатньо автономними, щоб говорити про окремі різновиди дискурсу.

По-друге, спільною рисою всіх трьох типів є формальний реєстр, висока інформаційна щільність, перевага номінальних конструкцій і наявність усталених жанрових конвенцій. Усі три

типи реалізують стратегію хеджингу, проте з різною прагматичною метою: збереження обличчя (у діловому), демонстрація критичності (в академічному) та обмеження претензій (у науковому).

По-третє, відмінності між ними виявляються насамперед у тональності (від відносно особистісної в діловому до суворо безособової в науковому), ступені конвенціалізації (максимальний у науковому завдяки IMRAD та міжнародним стандартам цитування), характері адресованості та ролі інтертекстуальності. Синтаксично діловий дискурс тяжіє до паратаксису, академічний і науковий – до гіпотаксису, причому науковий вирізняється найвищою лексичною щільністю.

Перспективи подальших досліджень пов'язані з: (1) корпусним аналізом великих масивів автентичних текстів для кількісного підтвердження встановлених закономірностей; (2) вивченням міжкультурного виміру досліджуваних типів дискурсу, зокрема відмінностей між британською, американською нормами; (3) дослідженням трансформацій жанрів і стратегій в умовах цифровізації та появи нових гібридних жанрів.

СПИСОК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ:

1. Мигалець О. І. та ін. Офіційно-діловий дискурс крізь призму перекладознавства. Наукові записки. Серія: Філологічні науки / Центральноукраїнський держ. ун-т ім. В. Винниченка. 2025. Вип. 213. С. 229–236. DOI: <https://doi.org/10.36550/2522-4077-2025-1-213-229-236>
2. Дишлева С. М., Дишлева Г. В., Сабітова А. П. Методика навчання економістів англійського ділового мовлення на основі технологій занурення. Наукові інновації та передові технології. Серія: Педагогіка. 2023. № 2 (16). С. 214–224. DOI: [https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-2\(16\)-214-224](https://doi.org/10.52058/2786-5274-2023-2(16)-214-224)
3. Левчук О. Лексико-семантичні особливості перекладу текстів офіційно-ділового стилю. Актуальні питання гуманітарних наук. 2023. Вип. 65. Т. 2. С. 162–167. DOI: <https://doi.org/10.24919/2308-4863/65-2-26>
4. Hyland K., Jiang F. K. Scholarly discourse: the growth of English for Research Publication Purposes. Applied Linguistics Review. 2025. Vol. 16. № 5. P. 2159–2182. DOI: <https://doi.org/10.1515/applirev-2023-0250>
5. Biber D., Conrad S. Register, Genre, and Style. 2nd ed. Cambridge : Cambridge University Press, 2019. 406 p. DOI: <https://doi.org/10.1017/9781108686136>
6. Hyland K., Jiang F. K. Delivering relevance: The emergence of ESP as a discipline. English for Specific Purposes. 2021. Vol. 64. P. 13–25. DOI: <https://doi.org/10.1016/j.esp.2021.06.002>
7. Hyland K. English for Academic Purposes and Discourse analysis. Routledge Handbook of Discourse Analysis / ed. by M. Handford, J. P. Gee. 2nd ed. London : Routledge, 2023. P. 713–725. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003035244-42>
8. Canning P., Walker B. Discourse Analysis: A Practical Introduction. London : Routledge, 2024. 248 p. DOI: <https://doi.org/10.4324/9781003351207>
9. Paltridge B., Starfield S. The Handbook of English for Specific Purposes. Chichester : Wiley-Blackwell, 2013. 579 p. DOI: <https://doi.org/10.1002/9781118339855>
10. Hyland K., Jiang F. K. Metadiscourse: the evolution of an approach to texts. Text & Talk. 2024. Vol. 44. № 3. P. 411–433. DOI: <https://doi.org/10.1515/text-2021-0156>
11. Friginal E., Hardy J. A. (Eds.). The Routledge Handbook of Corpus Approaches to Discourse Analysis. London : Routledge, 2020. 486 p. DOI: <https://doi.org/10.4324/9780429259982>
12. Hyland K., Jiang F. K. Interaction in written texts: A bibliometric study of published research. Studies in Second Language Learning and Teaching. 2023. Vol. 13. № 4. P. 903–924. DOI: <https://doi.org/10.14746/ssl.t.40220>

Стаття поширюється на умовах ліцензії відкритого доступу CC BY 4.0

Дата першого надходження статті до видання: 13.04.2026
Дата прийняття статті до друку після рецензування: 22.05.2026
Дата публікації (оприлюднення) статті: 29.05.2026